

Tothom hauria de ser feminista

Ensenyem a les noies a tenir vergonya

"—Saps que ets una feminista? No era cap compliment. Me'n vaig adonar pel to que va fer servir, el mateix to amb el qual algú et podria dir: «Ets partidari del terrorisme». "

Chimamanda Ngozi Adichie (http://www.catorze.cat/autor/Chimamanda_Ngozi_Adichie) (Enugu, Nigèria, 15 de setembre del 1977), a la seva xerrada TED *We Should All Be Feminists*, va recollir diferents significats del mot feminisme en ple segle XXI, va donar veu a diverses experiències de dones i va centrar l'atenció en els problemes de gènere. Posteriorment, aquesta conferència s'ha publicat com a llibre: *Tothom hauria de ser feminista* (<http://www.grup62.cat/lilibre-tothom-hauria-de-ser-feminista/212771>) (Edicions 62). El 4 d'octubre Chimamanda Ngozi Adichie conversarà (<http://www.cccb.org/ca/activitats/fitxa/conversa-amb-chimamanda-ngozi-adichie/227335>) al CCCB amb Anna Guitart.

Vídeo: https://www.youtube.com/watch?v=hg3umXU_qWc

1. Si fem alguna cosa un cop rere l'altre, acaba esdevenint normal. Si veiem el mateix una vegada i una altra, acaba tornant-se normal. [...] Si només veiem homes presidint empreses, ens començarà a semblar «natural» que només hi hagi presidents d'empreses.
2. El problema del gènere és que prescriu com *hauríem* de ser en comptes de reconèixer com som.
3. La nostra societat ensenya a una dona de certa edat que és soltera a viure-ho com un gran fracàs personal. Mentre que un home d'una certa edat que és solter no ha arribat a casar-se perquè encara no ha escollit.
4. Ensenyem a les noies a tenir vergonya. «Tanca les cames». «Tapa't». Les fem sentir com si, per haver nascut dones, ja siguin culpables d'alguna cosa. I així, les noies creixen per convertir-se en dones que no poden dir que senten desig. Dones que callen. Que no poden dir què pensen de debò.
5. Passem massa temps dient a les dones que no s'enfadin, que no siguin agressives ni dures, la qual cosa ja és prou dolenta, però, a sobre, després ens girem i ens dediquem a elogiar o justificar els homes pels mateixos motius.
6. Intento desaprendre moltes lliçons de gènere que vaig interioritzar mentre creixia. Però, de vegades, encara em sento vulnerable davant de les expectatives.
7. El món sencer va ple d'articles de revistes i de llibres que diuen a les dones què han de fer, com han de ser i com no han de ser si volen atraure i complaure els homes. Hi ha moltes menys guies que ensenyin els homes a complaure les dones.
8. Definim la masculinitat de manera molt limitada. La masculinitat és una gàbia dura i petita i nosaltres hi fem els nois. Ensenyem els nois a témer la por, la feblesa, la vulnerabilitat. [...] Com *més dur* s'obliga un home a ser, més dèbil és el seu ego. I llavors, fem un gran mal a les noies perquè les eduquem perquè satisfacin l'ego fràgil dels mascles.
9. Tots som éssers socials. Interioritzem idees a partir de la nostra socialització. Fins i tot el llenguatge que utilitzem ho il·lustra. El llenguatge del matrimoni sovint és un llenguatge de possessió i no pas de col·laboració.
10. La situació general en matèria de gènere és molt injusta. Estic rabiosa. Tots hauríem d'estar

rabiosos. La ràbia té una llarga història de propiciar canvis positius. I a més de ràbia, també tinc esperança, perquè crec fermament en la capacitat dels éssers humans per reinventar-se i ser millors.

11. Ensenyem a les dones que, en relacions, el que la dona fa més sovint és renunciar.

12. No és fàcil parlar sobre gènere. A la gent la fa sentir incòmoda, de vegades, fins i tot la irrita. Els homes i les dones són reticents a parlar-ne, o bé descarten ràpidament que hi hagi un problema de gènere. Perquè pensar a canviar l'*statu quo* sempre és incòmode.

13. El feminisme, lògicament, forma part dels drets humans en general, però decidir utilitzar l'expressió vaga de «dret humans» és negar el problema específic i concret del sexe. Seria una manera de negar que el problema del gènere se centra en les dones. Que el problema no és ser humà, sinó concretament ser una dona.

14. Una vegada parlava de qüestions de gènere i un home em va dir: «Per què has de parlar com a dona? Per què no ho fas com a ésser humà?». Aquesta mena de preguntes és una manera de silenciar les experiències específiques d'una persona. Lògicament, soc un ésser humà, però a la vida em passen coses concretes perquè soc una dona.

Tothom hauria de ser feminista

Chimamanda
Ngozi Adichie

fanbooks

Tothom hauria de ser feminista

<https://www.grup62.cat/livre-tothom-hauria-de-ser-feminista/212771>

© Chimamanda Ngozi Adichie

© de la traducció: Scheherezade Surià López

© Edicions 62, 2016